

NOSTALGIE

naar een KEURIG NET RENTENIERSHUIS

Sinds de dood van haar man Merkus Fried in 1914 vond ze haar draai niet meer op de boerderij in de Simonsohoek. Merkus Mei wilde terug naar de Dorpsstraat in Meijel, waar ze in 1852 geboren was als dochter van Jan Joordens en Johanna Sanders. Zij, Johanna Maria Joordens en haar man Godfried Rooijakkers, werden gezegend met een groot gezin, maar in 1919 wilde Johanna Maria op zichzelf te gaan wonen.

Godfried en Johanna Maria, Merkus Fried en Merkus Mei, met hun kinderen Bèr, Sjef, Hannes, Cato, Jo, Mieke, Driekus, Lins en Anna in 1910

Jan Willem Gooden bouwde het pand aan de Meijelse Straat, nu Dorpsstraat. Weduwe Johanna Maria Rooijakkers-Joordens betrok het pand en leefde er tot haar dood op 21 februari 1929.

Ze vroeg de Meijelse bouwkundige Jan Willem Gooden om advies. Die stelde haar voor een mooie rentenierwoning te bouwen tussen hem en de nieuwe woning van Lambert van Rijt, later slagerij en nu apotheek Groote Peel. Bouwkundige Gooden tekende en op 16 juni 1919 werd de bouwvergunning afgegeven.

Belangrijke Openbare Verkoop
van
Vaste Goederen
te Meijel.

Notarissen Rutten te Heijthuisen en Mr. Halfmans te Heiden
sullen op nader te bepalen dagen ten verzoeke van de familie Rooijakkers, publiek verkoopen:
Een **KEURIG NET RENTENIERSHUIS** met tuin, gelegen te Meijel in de kom van het dorp, met 3 kapitale en goed gelegen boerderijen met afzonderlijke parcellen bouwland, ontginningsgronden en bosschen, ter gezamenlijke grootte van 63 hectaren.
Alles nader te omschrijven.

Na haar dood plaatste de familie Rooijakkers een advertentie in de Nieuwe Maas en Roerbode van 12 oktober 1929.

Men wilde alle bezittingen van Merkus Mei verkopen: 63 ha grond met bouwland en bossen, drie kapitale boerderijen en het **KEURIG NET RENTENIERSHUIS**.

Het pand aan de Dorpsstraat werd gekocht door J.H. ofwel Sjang van Lier. Hij was geen Meijelse, maar hij genoot hier wel bekendheid als een gepensioneerde die kon genieten van jagen en als bestuurslid van Fanfare Eendracht. Hij woonde er tot 1944.

De Dorpsstraat in 1930 met links de panden van Mathijs Gielen, W. Gooden, Snijer Nares (L. van Heugten), Sjang van Lier en slager Lenders. Op de weg loopt burgemeester Sanders

In 1935 spelen Cis van Bussel en Truus van Deursen in de Straat, waar een kar de turf doorheen rijdt. De burgemeester heeft inmiddels gezorgd voor verharding van de weg. Er is meer veranderd, zoals de lantaarnpalen, de slagerij van Lenders en de gevel van Snijer Nares.

In die tijd had Gerardus Peter Lambertus Ketels, beter bekend als Sjrir Ketels, een werkplaats naast het oude hotel Ketels, op adres A.55, nu Raadhuisplein. Hij was

haammaker,

maar behalve de leren hamen voor paarden maakte hij ook paardenzadels, fietsen en kinderwagens, of hij handelde erin. Toen het pand van Sjang van Lier in 1944 te koop kwam, kocht de familie Ketels het. Sjrir ging er meubels, fietsen en kinderwagens verkopen, maar behield zijn leerwerkplaats tegenover hotel Oranje. Het adres werd in 1949 officieel Dorpsstraat 18. In 1953 werd het nieuwe hotel Ketels gebouwd, waarna het oude in 1954 werd afgebroken. Sjrir Ketels en zijn vrouw Anna Maria Mols bouwden in 1955 een winkel met woning tegen het hotel. Daar gingen ze meubels en kinderwagens verkopen.

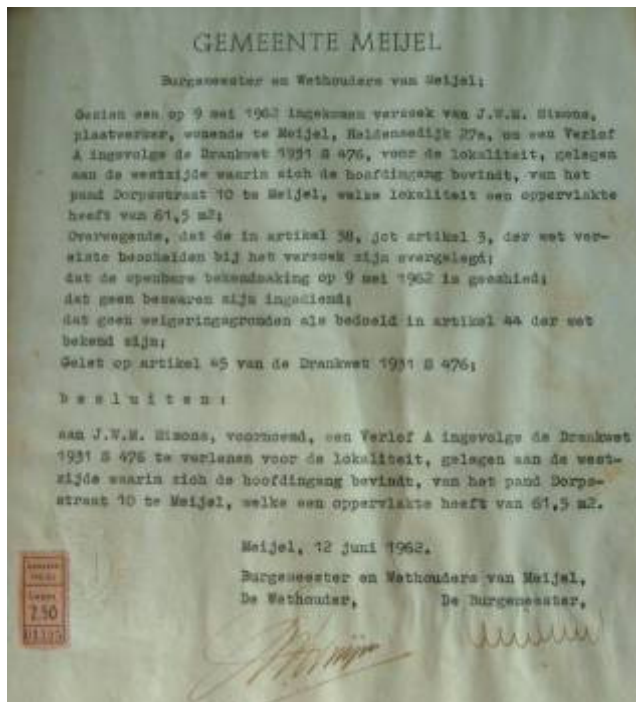
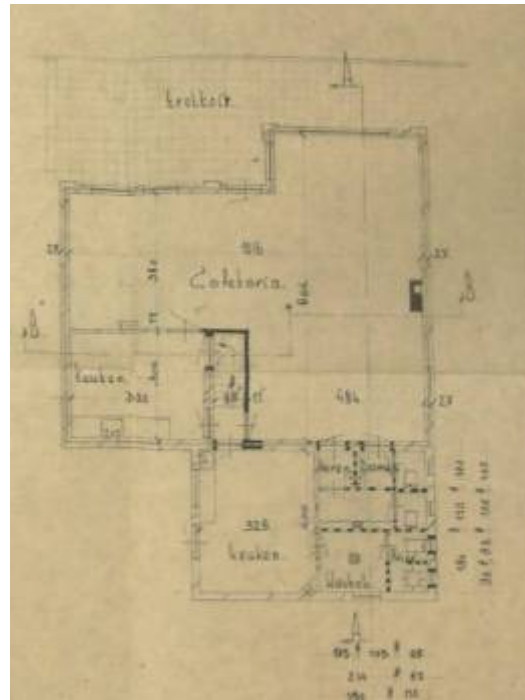

Het pand in de Dorpsstraat werd in 1955 verkocht aan Herman Peeters. Herman was in 1912 in Meijel geboren, zoon van Francis Peeters die een sigarenfabriekje had waar nu het tankstation aan de Randweg is. Zijn moeder overleed toen Herman 12 jaar was en hij werd opgenomen bij Nelis Janssen en Friedje van der Weerden in hun verdwenen boerderijtje aan de Steegstraat. Daar begon Herman horloges en klokken te repareren. Zijn etalage was een slaapkamerraam. Toen de familie Ketels naar hun nieuwe woning-winkel vertrokken was, maakte Herman achter de grote raam van het pand aan de Dorpsstraat een etalage vol klokken en horloges. Hij werd er 'de Klokkenmaker', maar mensen noemden hem ook 'de Poeperd' naar zijn vader 'de sigaredrèjjer' of 'de sigarenpoeperd'. De klanten konden in de horlogewinkel van Herman terecht tot hij in 1962 naar Gemert vertrok.

Het pand op perceel E.100 werd gekocht door A. van Dijk uit Helmond, handelaar in dranken. Met een verbouwingstekening van architect F.J. van de Riet uit Tilburg vroeg Van Dijk op 7 maart 1962 bij het College van Burgemeester en Wethouders van Meijel

een vergunning om een deel van de benedenverdieping te mogen verbouwen tot cafetaria met toiletten. De vergunning werd op 10 april 1962 verleend en de verbouwing begon.

Jo en Annie Simons-Bukkems wilden die bar wel gaan exploiteren. Jo kreeg op 12 juni 1962 tegen betaling van 2,50 gulden van het College van Burgemeester en Wethouders een Verlof A ingevolge de Drankwet 1931 S 476 voor pand Dorpsstraat 10.

Zij moesten wel zelf zorgen voor de inventaris, het buffet, de stoelen, de friture-inrichting, enz.. De zaak ging op 14 juni 1962 open als **'ANJOBAR'**.

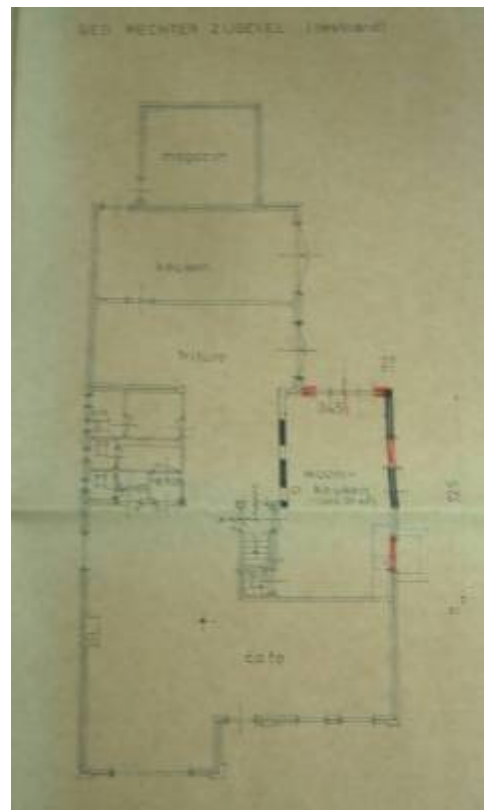
Tot 8 januari 1968 waren Annie en Jo gastheer voor vele Meijelsen, groepen en verenigingen.

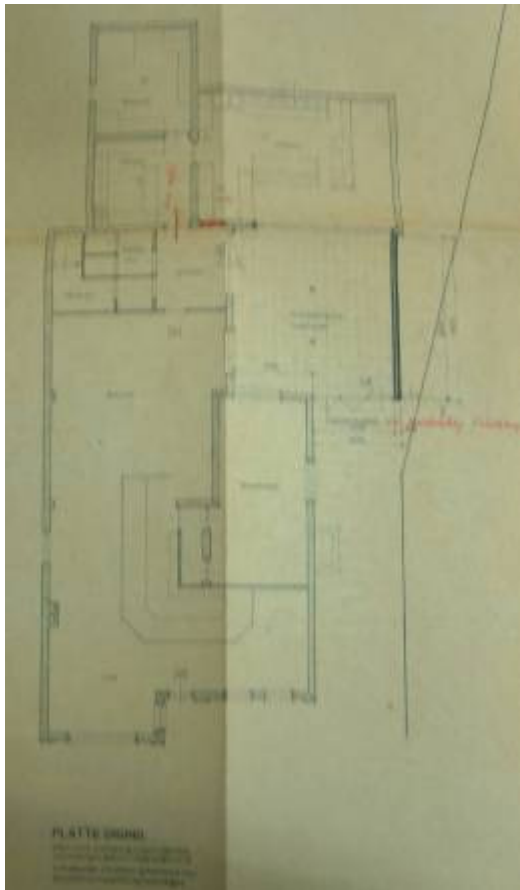
Nadat vader Kees en zoon Piet Stam in 1968 de bar beheerd hadden en het pand was overgegaan naar Trappist-brouwerij, nam de familie Van Herwijnen uit Driel de zaak over. Toen volgde een periode van dertig jaar Van Herwijnen, waarin het oude huis van Merkus Mei uitgroeide tot een Meijels trefpunt, telkens aangepast aan de behoefte van de tijd en de vraag van de bezoekers.

J.C. (Jo) van Herwijnen vroeg op 8 juni 1971 vergunning om de garage te mogen slopen en de zaak uit te breiden. Daarbij liet hij zich adviseren door de eerder genoemd architect F.J. van de Riet. Op 7 augustus 1978 werd een verzoek ingediend om het terras te mogen overdekken. De Meijelse aannemer Verstappen bouwde en het pand bleef groeien zonder het karakter van de voorgevel aan te tasten.

Bouwbuuro Artois Nederland BV Valkenswaard vroeg op 7 oktober 1981 vergunning om de ramen in achter- en zijgevel te mogen wijzigen.

Het eigendom van Trappist-brouwerij was in 1969 al overgegaan naar Artois Nederland met een beperkte drankkeuze. Na de overgang naar Interbrew werd die veel groter, ten gerieve van de gasten.

Vader Jo van Herwijnen diende op 3 april 1984 met tekeningen van H.P. de Graaf uit Goirle nog een uitgebreid verbouwingsverzoek in voor het vergroten van de caféruimte, voor het verplaatsen van de toiletgroep en van het aanbouwen van een frituregedeelte.

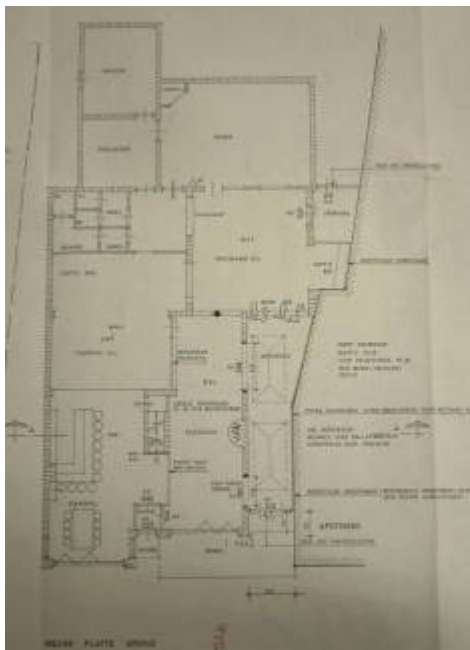
Toen nam zoon Hans in 1985 de zaak over. Hij was in Meijel al lang bekend als 'Hans Petat'. Hij zag na korte tijd kans eigenaar van woning en zaak te worden, zodat hij onafhankelijk aan de slag kon in het pand, waaraan hij zijn hart verpand had.

De zaak groeide verder, nadat Hans van Herwijnen op zijn verzoek van 11 januari 1995 met tekeningen van Eric Berben vergunning had gekregen voor overdekt terras van bijna 7 meter bij 6,5 meter met tegelvloer en harmonicadeur.

Na een ongeluk werd het voor Hans moeilijk om de zaak nog langer te beheren. Hij stopte ermee in 1998 en verkocht het geheel aan een projectontwikkelaar.

Vervolgens huurde Marc de Brouwer het geheel en hij vroeg op 25 november 1998 met tekeningen van architect M. de Brouwer en adviesbureau Van Boxtel in Tilburg toestemming om de café en friturezaak om te mogen bouwen tot restaurant.

Het werd tot 2006 D'engel die...

Na het vertrek van De Brouwer verzocht H.G.C. Gommans op 3 oktober 2006 namens de familie Gommans als huurder het restaurant te mogen veranderen en vergroten met 25 vierkante meter.

Met die vergroting, met de haardhoek, met boogconstructies en met uitbouw van een terras de Dorpsstraat in werd een volledig nieuwe accommodatie geschapen, die op 1 februari 2007 opening met de hang naar het verleden gevat in de naam

'NOSTALGIE'

henk willems, 2009